

23.
да каже всъкму заслужено. Тръбва да
знаеме, че една хвалба не бода годена е щастие.

Цовко си знаеше що приказва. Царкевото, а ому
му омагьосани от хубовет омагьосани... Омагь
Ширнама се ливади, сови, зелени; едни по-малки
не помози, а когьушеики краи омагьосани градими..
И когьото верението здрава задраството близ-
кост небословом - тогьото зелена станама
по-магьосана и омагьосана като парижка.

Неусъмно то стигнаха до бивното на едина
висота хвала, оти гдето се виднаха още по байки
Китмица.

- А къде ще погуваме? - Запита Цовко.

- Виднама ли там в гора едина клонка дъво-
там ще погуваме. Бода годена добре ни магьоса,
та не ни е кумьоса вечер. А там не бода има
мтего за споне.

Цовко се поуплаше, че все ситта не бода, ама не
даде да се разбере ситата му. И да покаже